

DROBIENIE (2) *sb n*

N sg drobi(e)ni(e) (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

Dzielenie na drobne cząstki, rozkruszanie; concisura, friatura Cn (2) :

*Wyrażenie: »drobienie kamienia« = rozdrabnianie kamieni nerkowych (2): To theż pewne drobienie kámienia: [...] á gdy mężczyznę kámień gába/ nátrzy prochu z niey [krwie ususzonej]/ rozmieszay z wodą ciepłą/ á nápuść go treftką w korzeń choremu. *SienLek* 105v, 105v marg.*

Cf DROBIĆ

ZZie